

خبرنگار صنوی

شنبه ۳۰ بهمن ۱۳۹۵
۲۰ جمادی الاول ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۵۰۷

حکمت روز
پیامبر اکرم (ص)

نماز شب، موجب رضایت پرور دگار و دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضد دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

ارشاد القلوب(دیلیمی)ص ۱۹۱

مناجات
خواجہ عبدا... انصاری

الهی

من به حور و قصور ننازم

اگر نفسی با تو پر دازم

از آن هزار بهشت بر سازم.

الهی

دعا به درگاه لجاج است

چون دانی که بنده به چه محتاج است.

الهی

کاش عبدا... خاک بودی

تا نامش از دفتر جهان پاک بودی.

شاعران خراسان قدیم
مولانا

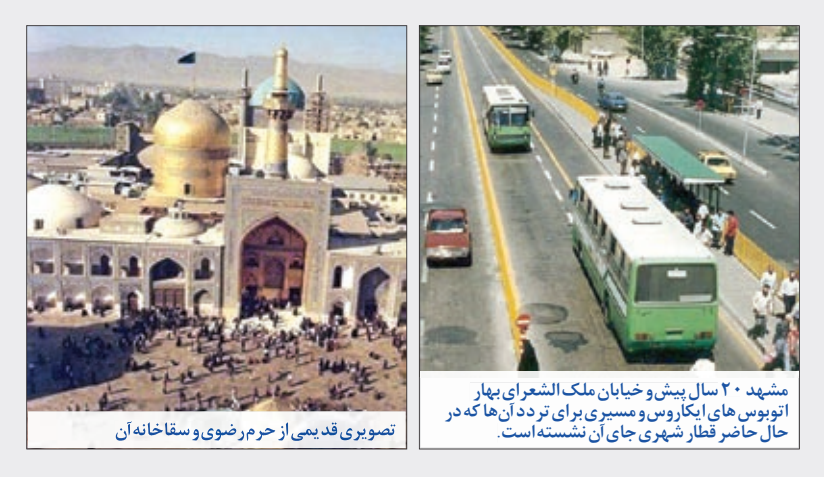
خراسان به روایت خراسان
۳۰ بهمن ۱۳۴۰

رئیس کارگزینی قلابی، راهی زندان شد

۵۵سال پیش در چنین روزی روزنامه خراسان نوشت: مشهد؛ خبرنگار خراسان– شخصی به نام غلامرضا که از چندی پیش خود را رئیس کارگزینی راهان معرفی کرده بود وعده‌ای را اغفال نموده و به آن ها وعده داده بود که در اداره راهان استخدام خواهند شدو به این نحو آن ها مبالغی اخادی کرده بود،ارزش فاش شدو بر اثر شکایت یک نفر از متقاضیان، دستگیر و روانه دادسرای مشهد گردیدتابه سزای عملش بابت اغفال مردم ساهه دل برسد.

●**اتومبیل سرفت شده در تهران، سر از مشهد درآورد**
مشهد؛ خبرنگار خراسان – به طوری که خبرنگار ما اطلاع می دهد، چند شب قبل، شخصی به نام رضایور، اهل تهران، اتومبیل خود را که از نوع اپیل مدل ۵۶۸، به شماره ۳۸۸۶۰ می باشد، به عادت همیشـه جلوی منزلش در یکی از خیابان های تهران پارک کرده بودو صبح که از خانه خارج شد اثری از اتومبیل سواری زیبایش ندیدو خیلی وحشت زده شدو جریان را به کلانتری محل واگاهی اطلاع داد. سارقینی که این اتومبیل را سرقت کرده بودند، برای آن که بتوانند با استنادی که بعد اتپیه می کنند آن را به فروش برسانند، اتومبیل را بلافاصله به مشهد آوردند و در یکی از گاز اژها، به عنوان این که قصد تعمیر اتومبیل را دارند، متوقف نموده و خود برای رد گم کردن به تهران باز گشتند تا آب ها از آسیاب بیفتد. ولی مامورین آگاهی مشهد به وجود این اتومبیل و صاحبان

نمای تاریخی

مشهد ۲۰ سال پیش و خیابان ملک الشعراى بهار اتوبوس هاى یکباروس و مسیری برای تردد آن ها که در حال حاضر شهر تهری جای ن شسته است.

تصویری قدیمی از حرم رضوی و سقاخانه آن

<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Nishapur</div> <div>نیشابور</div> <div>۰۱۱۷-۰۰</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Quchan</div> <div>قوچان</div> <div>۰۱۳۲-۰۴</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Sabzevar</div> <div>سبزوار</div> <div>۰۳۷۰-۰۳</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Dargaz</div> <div>درگز</div> <div>۰۱۲۲-۰۳</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>TorbatHeydarieh</div> <div>تربت حیدریه</div> <div>۰۱۰۷-۰۱</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Torbatjam</div> <div>تربت جام</div> <div>۰۹۷۰-۰۰</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Taybad</div> <div>تایباد</div> <div>۰۸۷۰-۰۴</div> </div> </div> </div> </div> </div>	<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div> <div> <div> <div> <div> <div>Mashhad</div> <div>مشهد</div> <div>۰۱۱۷-۰۲</div> </div> </div> </div> </div> </div>
--	--	---	---	---	--	---	--

نمابر دبیر خانه:۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعیداحدیان
سردبیر: سیدعلی علوی
پدیرش آگهی واشتراک:۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
روابط عمومی:۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه:۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱
پیامک:۰۳۰۰۹۹۹۹

یادداشت
<div><div><div><div></div><div>علی لشگری</div></div></div></div>

رئیس هیئت مدیره جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش ایران

صنعت کفش ایران؛از رقابت با چشم‌بادامی‌ها تا اهمیت یک کمپین

بازار کفش ایران مدت‌هاست که با ورود بی‌رویه محصولات چینی دچار مشکل شده‌است و در این سال‌ها کارگاه‌های کفش دوزی بسیاری به همین دلیل بسته‌شده و مشاغل فراوانی در این حوزه از دست رفته‌است.

در این سال‌ها علاوه بر تلاش‌های فراوان برای ترغیب مصرف‌کننده داخلی به خرید جنس ایرانی، اقداماتی نیز انجام گرفته تا کفش ایرانی، به کالایی قابل رقابت در بازار جهانی تبدیل شود تا کیفیت بهانه نباشد.

درحقیقت، صنعت کفش ایران به عنوان یک صنعت بزرگ تولیدکننده در راستای کسب سهم بیشتری از بازار داخل و خارج، نیازمند رقابت با نام‌نشان‌هایی است که میانی تولید ناب را فراوری خود قرار دادند. در این راستا تولیدکنندگان کفش ایرانی به منظور پاسخگویی به نیاز مشتری، اجتناب از اتلاف سرمایه و تولید محصولی با کیفیت‌تر، با استین بالا زده و به میدان رقابت با محصولات جهانی پا گذاشتند. این تلاش برای بهبود کیفی، همچنان و به صورت مستمر ادامه دارد. البته که محصولات داخلی با توجه به ورود کالای قاچاق از دیگر کشورها، در شرایط نابرابری، ناگزیر به تولید با هزینه‌های بیشتر بوده و مجبور به رقابت با محصولاتی هستند که سهمی از مالیات و تعرفه‌های دولتی را برای قرار گرفتن در ویت‌رین نبرداخته‌اند.

با وجود این باید اذعان کرد که صنعت کفش ایران از جمله صنایعی است که دارای مزیت‌قابیتی بالایی است، چنان‌که در حال حاضر کشورمان رتبه ۱۳ تولید رتبه ۱۸ مصرف کفش جهان را به خود اختصاص داده است. حالا با وجود مقبولیت درینه چرم ایران در سطح جهانی، متأسفانه شاهدیم که در این سال‌ها حمایت‌ها از این بخش کمتر شده و همین امر در واگذاری بازار محصولات ایرانی به رقبای چینی مؤثر بوده‌است. قاعدتاً آمار دقیقی از واردات کفش قاچاق در دست نیست اما در بخش رسمی، به اذعان آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران، ارزش محموله‌های کفش وارداتی به ایران از مبادی رسمی طی سال‌های ۹۲ تا ۹۴ در مجموع حدود ۵ میلیون دلار بوده‌است؛ حال آنکه براساس آمارهای سازمان تجارت جهانی، واردات کفش از کشورهای مختلف جهان به ایران به طور میانگین، طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۵، حدود ۳۵۲ میلیون دلار اعلام شده‌است، این تفاوت ۷۰ برابری، فاصله فاحش قاچاق کفش به ایران در مقایسه با صادرات رسمی آن را آنگاهی می‌کند. این آمارهای نگران‌کننده، مدیران و متخصصان صنعت کفش را بر آن داشت تا طرح جامع «مبارزه با قاچاق کالا» را در اواخر شهریورماه امسال تقدیم وزارت صنعت کنند و در آن از ۴۷ راهکاری بگویند که می‌تواند این موج‌رانا حدی‌زادی مهار کند. یکی از مهم‌ترین اقداماتی که در این رابطه مورد تأکید قرار گرفت، فرهنگسازی بود. رسانه‌ها و صدا و سیما به عنوان صدای صنعت کفش ایران، این شعار و نکته مهم را به ایرانیان متذکر شدند که: «مصرف کالای ایرانی، تضمین‌کننده اشتغال فرزندان مان خواهد بود.

هم‌اکنون، به‌طور میانگین در هر خانواده ایرانی یک فرد بیکار وجود دارد. با اذعان به این شرایط، بهترین پیشنهاد برای اشتغال‌زایی در کشورمان، این است که هر ایرانی به مصرف‌کننده کالای ایرانی تبدیل شود. اما با همین نگاه‌بود که اتحادیه‌کاشان تبریز، کمپینی تشکیل دادند و در آن تنها به فروش کفش ایرانی در واحدهای صنفی خود اقدام کردند. کمپین موفق‌ی که توانسته به شایستگی نظر افکار عمومی را به خود جلب کند.

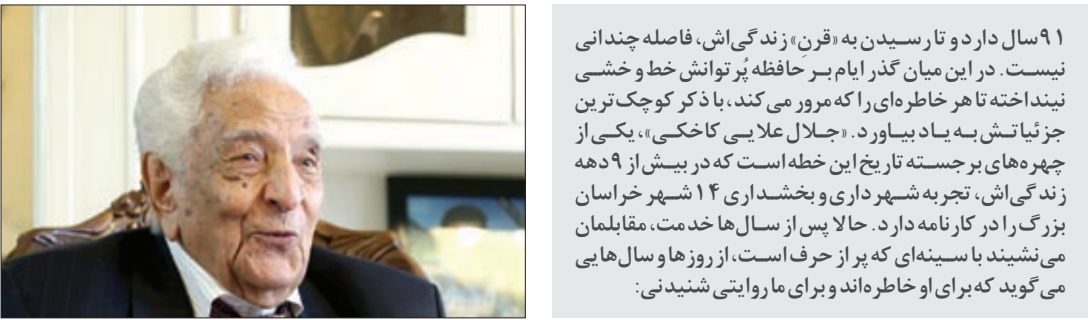
گام اولی که در تبریز برداشته‌شده، می‌تواند با حمایت واحدهای صنفی و اتحادیه‌های این بخش در دیگر شهرها نظیر مشهد تداوم یابد. ایده‌آل ما این است که روزی برسد که بر سر در هر مغازه کفش فروشی نوشته باشد: «با افتخار فقط اجناس ایرانی می‌فروشیم.» تقاضایی ما از مردم عزیزمان این است که باز نزدیک شدن به پایان سال، محصولات ایرانی را برای خرید شب عید خود انتخاب کنند تا مصرف کالای داخلی، به یک ارزش بدل شود.

اما این مجال را باید غنیمت دانسته و نگاهی به تلاش‌های انجام گرفته برای توسعه صنعت کفش در کشور داشته باشیم. آمارها گواهی می‌دهند که میانگین کفش صادراتی ایران در پنج سال گذشته، حدود ۱۲۰ میلیون بوده و عنوان شده بیشترین حجم صادراتی ما به کشورهای عراق، افغانستان و آذربایجان بوده‌است. البته که در بخش صادرات همچنان با مشکلات و موانع متعددی روبه‌رو هستیم و اگر نهادهای ذی‌ربط در این بخش نقش خود را به شایستگی ایفا کنند، ظرفیت صادراتی ایران به ۳ تا ۴ برابر افزایش می‌یابد، طبعاً بخشی از این مشکلات متوجه بخش تولید است. بخشی از این مشکلات متوجه دسترسی بخش تولید به مواد اولیه‌است و تولید کنندگان با نوسانات قیمت در این بخش روبه‌رو هستند و بعضاً به دلیل مشکل مالی، نمی‌توانند به تعهدات صادراتی خودشان عمل کنند. مسئولان را باید توجه داشته باشند صنعت کفش کشورمان، دارای مزیت‌های فراوانی برای توسعه‌است که اگر جدی گرفته شود، علاوه بر اشتغال‌زایی به رونق صنایع جانبی نیز کمک خواهد کرد و بخش کوچک اما مهمی از توسعه اقتصاد غیر نفتی را بر دوش خواهد کشید.

قصه‌های ناتمام
رفیع طلب

گفت وگو با مردی که در ۱۴ شهر خراسان بزرگ، شهردار و بخشدار بوده است

اولین حقوقم ۱۱ تومان بود

●ماجرای مردم معترض و یک مسئولیت پُرچالش

اول حرف‌مان صحبت از سن و سال می‌شود. می‌گویند متولد ۱۳۰۴ است یعنی ۹۱ سال و به چاشنی عددی که بر زبان جاری می‌کند؛ «ماشاء...» را هم می‌افزاید. در خانواده‌ای اصیل قد کشیده، در فضایی که به اذعان خودش به او آموخته که خدمت به مردم حرف اول را در پذیرش هر مسئولیتی می‌زند؛ پدرم محمد ملقب به حسام‌المتکلمین بود و با علما و مذهبیین سرشناس آن دوران حشر و نشر داشت. جد بزرگم «حاج محمد اشرف کاخکی» نیز در زمان سلطنت نادر شاه، حسینیۀ‌ای را در کاخک گناباد ساخت که هنوز پابرجاست. فعالیت او در حوزه‌های خدماتی و شهری از سال ۱۳۲۴ و با استخدام در وزارت کشور آغاز می‌شود. خود در این رابطه می‌گوید: تحصیلاتم ششم ابتدایی است، آن روزها برای این که بتوانم از عهده مسئولیت‌های اداری‌ام بر بیایم، یک دوره مدیریت مالی را در دانشگاه تهران سپری کردم.

وی ادامه می‌دهد: بنابر باوری که با آن بزرگ شد، تلاش کردم که در هر مسئولیتی خدمت به مردم را در اولویت قرار دهم. بالاخره هر ریاستی لازم‌اش کیاست و مردمداری است. همین باور هم باعث شد تا خیلی زود پیشرفت کنم. فرمانداری قاین، بخشداری بیرجند، طبقه و... بخشی از کارنامه فعالیت او را تشکیل می‌دهد. وی به بیان بخشی از خاطراتش می‌پردازد و می‌گوید: به گمانم سال ۱۳۴۰ بود که اهالی جاجرق از بخش طبقه به دلیل خشکسالی و از بین رفتن محصول باغ‌ها و مزارع، معترض بخشداری شدند و چون جواب‌رسانی نشنیدند، قصد آتش زدن خودروی بخشدار را داشتند. موضوع به اطلاع استاندار وقت رسید و با من تماس گرفت که باید راهی طبقه بشوی و امور را سامان بدهی. برابم پذیرش این مسئولیت دشوار بود. تکیه‌زدن بر صندلی بخشداری منطقه‌ای که مردمانش درگیر مشکلات زیادی بودند و فشار آن‌ها را به اعتراض به ساختارهای

مشهد
شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

برزوار چمند در پستی اینستاگرامی این عکس را در همدردی با مردم اهواز به اشتراک گذاشت و نوشت: «سکوت مردم اهواز پُر از فریاد است.»